

Call no: B. (NS)PP472

Author: Schweitzer, D. B.

Title: Azkarat minhah todah ... he-haver ... Gershom ben ...
Kasirer ha-yom malu lo hamishim shanah li-heyot haver le-
hevratenu ... Hevra Kadisha ...

כותר: אזכרת מנחה תודה ... החבר ... גרשם בן ... קאססירער היום מלאו
לו חמשים שנים להיות חבר לחברתנו ... חברא קדישא ...

Imprint: Breslau : [h. mo. 1.], 1845.

דפוסת: ברעסלויא : [חמו"ל], 1845.

Collation: 1 broadside : ill. (woodcuts) ; 62 x 25 cm.

הערות: סוג הגליון: שיר שבח. השם שנשתבח: גרשם בן קאססירער. מקומות:
ברעסלויא. תחילת השיר: עת הזמיר הגיע שנת התר בארצנו.

Laudatory poetry, German - Germany.
Hebrew poetry, Modern - Germany.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

אזכרת מנחה ותורה

לאיש תם וישר הישיש ונשוא פנים, ב"ה נמ"ח וטה"מ שמר חמשים שנים,
הרכיב הרוותים על לבו מעודו כל הימים, יגיע פפוי יאכל עם צאצאיו בטוב בנעימים,

החבר ר' גרשם בן לאותו צדיק מו"ה ליב זצ"ל קאססירער

היום מלאו לו חמשים שנים להיות חבר לחברתנו דבק טוב המכונה

בשם חברא קדישא,

מאת חבריו העמדים עמו לשרת בקדש, והם כפרוני להיות להם לפה ולמליץ בשר הנה, וחברתו
בדברי אמת וישר, אין בהם מרמה,

אנכי הצעיר שבצעירים **דוב בער שווייטצער**.

ברעסלויא יום ראשון רח"מ של פסח שנת י"ג חג המצת (תר"ה לפ"ק)

Dem Vorsteher

der hiesigen israelitischen Krankenverpflegung-Anstalt und Beerdigungs-Gesellschaft

Herrn G. S. Cassirer

zur Jubelfeier seiner 50jährigen Mitgliedschaft bei dieser Gesellschaft

Hebräisch verfaßt und im Namen seiner Mitvorsitzer überreicht

von
B. I. Schweitzer.

Breslau den 24. April 1845.

Ein heit'rer Tag ist heute uns erschienen,
Wir wollen fei'lich ihn begehen,
Mit lautem Jubelrufe ihn begrüßen,
Im Festgewande ihn willkommen heißen!
Ihr Trauergewand hat auch Natur nun abgelegt,
Statt Eises-Glanz steht nun verjüngt die Sonne da,
Sie spendet Heil für Alles, was da Leben athmet,
Erquickt mit ihrem Strahl das schwache Reis,
Als Himmelskönigin, sprach Gott, erglänze sie,
Als Fürsinn der vergänglich' Naturen,
Daß über alle Wesen sie ihr Heil verbreite
Und Kraft verleihe dem, was die Erde birgt,
Sie strahle schöner noch an diesem Tage,
Und wirke segenreicher auf die Flur,
Denn heute sind es fünfzig Jahre,
Seitdem mein Liebling seine Saat begonnen,
Dem Armen, wie dem Kranken und Bedrängten,
Kam spendend, tröstend er zu Hilfe,
Nicht schüchtern trat die Noth vor ihm zurück,
Er hörte sie bevor sie noch gesprochen,
Er fühlte tief ihr Leiden, wie fein eignes,
Und sie fand sichern Schutz bei ihm,
Er trocknete der Wittve und der Waise Thränen
Und spendete die Wohlthat insgeheim,
Und seines lieblich, sanften Trostes Laut,
Goss Balsam in ihr wundes Herz;
Nicht war der Tag so früh und nicht die Nacht so spät,
Daß er bereit nicht war zur edlen That,
Und gern und unverdrossen sie geübt;
Doch auch dem Sterbenden ward seine Güte,
Und keine Krankheit schreckte ihn zurück.
Schon früh betrat er diese Jugendbahn,

י"ג תנועות.
עת הזמיר הגיע שנת התר בארצנו,
כא יום המעד, לנו יהיה חג למעדנו,
יום גיל וחרוה היום, לכלם פלו מחמדים,
שא עיניה וראה אנחנו בלבוש מרכדים,
הטבע פלה שנתה וחלפה בנרי אכלה,
תחת קרח ושלג השמש בנעוריה,
היא בת אל שדי לכל חי מרפא בכנפיה,
על פל צמח האדמה תשליך והריה,
היושב על חוג ארץ, מאז נור אמר,
על פני רקיע תמשלי לקרוצי חמר,
משבת נפש יהי לכל חי, על פל תפיקי טוב,
פל רנבי עפר ממה ינקו פח לרוב,
היום יום סגלתי, ארחיק פל זרם ורוח,
היום תרוי פל עץ פל פרח וגם פל שיה,
כי בנה היום עכרו חמשים שנה לרוחה,
מחמד לבי גרשם קאססירער נרס הרהר,
דלל להלה לאביון לכל נכה רוח, לכלמו
פעל ועשה טוב בתום לבו שבע לבמו,
מכה בעורו והפסח באו יחד,
לדפק על שערוי בלי רתת אמה ופחד,
עודם לא פתחו פיהם להרים קול תאניה,
לבן פחו וחמל על לא רחמה ועניה,
מחסה מסתר ומעוו לכל אביון ואביון,
זאת ארע אראה ממעוני מושבי בחביון,
לא בגלוי, במסתרים הרבה עצמה לאין אונים,
ליתום ואקמנה בביתו תמיד שכנים וחנים,
בנעימה בטוב וחסד בלי צעקה וגערה,
סעד והשיב את לבם ביום מר, גם בליל צרה,
בתשוואות חן עשה פל בחפץ בפנים,
על זכרונם חרותות אמרותיו פערי עדים,
גם עם המתים רק חסד ואמת עשה,
פל חלי רע לא מאס ותעב, רק טוב אבה,
זה הדרך והמסלה בם מעודו הקד,
לאקף ורכבה לבית המדרש רגלו דרה,
לקן יום גיל יהיה היום בכפלי כפלים,

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

Ein heit'rer Tag ist heute uns erschienen,
 Wir wollen fei'lich ihn begehen,
 Mit lautem Jubelrufe ihn begrüßen,
 Im Festgewande ihn willkommen heißen!
 Ihr Trauergewand hat auch Natur nun abgelegt,
 Statt Eises-Glanz steht nun verjüngt die Sonne da,
 Sie spendet Heil für Alles, was da Leben athmet,
 Erquickt mit ihrem Strahl das schwache Reis,
 Als Himmelskönigin, sprach Gott, erglänze sie,
 Als Fürsinn der vergänglich' Naturen,
 Daß über alle Wesen sie ihr Heil verbreite
 Und Kraft verlei'h' dem, was die Erde birgt,
 Sie strahle schöner noch an diesem Tage,
 Und wirke segenreicher auf die Stur,
 Denn heute sind es fünfzig Jahre,
 Seitdem mein Liebling seine Saat begonnen,
 Dem Armen, wie dem Kranken und Bedrängten,
 Kam spendend, tröstend er zu Hilfe,
 Nicht schüchtern trat die Noth vor ihm zurück,
 Er hörte sie bevor sie noch gesprochen,
 Er fühlte tief ihr Leiden, wie sein eignes,
 Und sie fand sichern Schutz bei ihm,
 Er trocknete der Wittve und der Waife Thränen
 Und spendete die Wohlthat insgeheim,
 Und seines lieblich, sanften Trostes Laut,
 Goss Balsam in ihr wundes Herz;
 Nicht war der Tag so früh und nicht die Nacht so spät,
 Daß er bereit nicht war zur edlen That,
 Und gern und unverdrossen sie geübt;
 Doch auch dem Sterbenden ward seine Güte,
 Und keine Krankheit schreckte ihn zurück.
 Schon früh betrat er diese Tugendbahn,
 Durch Menschenleiden hat er sie erprobt.
 Darum sei freudenvoll mir dieser Tag gegrüßt,
 Wie er den Menschen tausendfach willkommen!
 Auch unsern Blicken ist es nicht entgangen,
 Was Du seit fünfzig Jahren hast vollbracht;
 Auch wir, die wir Dein Wirken theilen,
 Sind Zeugen Deines hohen Edelmuths,
 Und anerkennen wir's die späteste Zeit,
 Wie unermüdl'ich Du im Wohlthun warst;

Wie Du den strenge'n Krost nicht scheuest,
 Um, wo es Noth that, Deine Hilfe darzubieten,
 Wie auch die heißte Sonnenglut,
 Nicht Deine edlen Schritte hemmte;
 Wie gegen Hingefchiedene auch Du stets
 Die letzte heil'ge Pflicht erfülltest.
 So hast Du unsre Liebe auch verdient,
 Sie darzustellen, ach! fehlt's uns an Worten,
 Denn längst, ach! sind sie hingefchieden
 Der heil'gen Sprache edle Meisterfänger!
 Wie sollen würdig unsern Dank Dir bringen?
 Wie unserm heißen Wunsch genügen?
 Nur im Gebete zu dem Allerhöchsten
 Da wollen unsre Herzen wir ergießen,
 Daß er noch lange, lange Dich erhalte,
 Im Vollgenusse ungeschwächter Kraft,
 Daß von der Jugendbahn, auf der Du wandelst
 Er huldreich jeden Anstoß Dir wegräume!
 Daß Deinen frommen Sinn vergeltend
 Er Dich vor jedem Ungemach bewahre
 Und seinen Liebling stets in seine Obhut nehme!
 Dieß wünschen wir für Dich hienieden,
 Denn dort ist Deiner Thaten Lohn schon längst beschieden.

עת הזמיר הניע שנת ההר בארצנו,
 בא יום המעד, לנו יהיה חג למעדנו,
 יום גיל וחרוה היום, לכלם פלו מחמד'ים,
 שא עיניך וראה אנחנו בלבוש מרכב'ים,
 הפבע פלה שנתה וחלפה בנדי אכלה,
 תחת קרח ושלג השמש בנעוריה,
 היא בת אל שדי לכל חי מרפא בכנפיה,
 על פד צמח האדמה השליה והריה,
 היושב על חוג ארץ, מאז גור אמר,
 על פני רקיע תמשלי לקרוצי חמר,
 משיבת נפש תהי לכל חי, עד פל תפיק טוב,
 פל רגבי עפר ממה ינקו פח לרוב,
 היום יום סגולתי ארחיק פל זרם ורוח,
 היום תרוי פל עץ פל פרח וגם פל שיח,
 פי בזה היום עברו חמשים שנה לרוחה,
 מחמד לפי גרשם האסמירער נרע ברבד,
 גדל לחלה לאביון לכל נכה רוח, לכלמו,
 פעל ועשה טוב בחום לבו שבע לבמו,
 מכה בעורון והפסח באו יחד,
 לדפק על שערוי בלי רתת אמה ופחד,
 עודם לא פתחו פיהם להרים קול תאניה,
 לבו פחו והמל על לא רחמה ועניה,
 מחסה מסתר ומעוז לכל אביון ואביון,
 זאת ארע אראה ממעוני מושבי בחביון,
 לא בגלוי, במסתרים הרפה עצמה לאין אונים,
 ליתום ואלמנה בביתו תמיד שכנים והנים,
 בנעימה בטוב וחסד בלי צעקה וגערה,
 סעד והשיב את לבם ביום מר, גם בגיל צרה,
 בתשוואות חן חן עשה פל בחפץ פפים,
 על זכרונם הרוחות אמרותיו בעדי עדים,
 גם עם המתים רק חסד ואמת עשה,
 פל חזי רע לא מאם ותעב, רק טוב אבה,
 זה הדרך והמסלה גם מעורו הקד,
 לאלק ורכבה לבית המדוה רגלו דרה,
 לכן יום גיל יהיה היום בכפלי כפלים,
 לברואי ארץ גם לכל צבאות השמים,
 הנה! גם אנחנו ראינו בכל יום הליכותיה,
 מעת חמשים שנה בן היו מדותיה,
 גם אנחנו העמדים עמה לשרת בקדש,
 ראינו פעולותיה בכל חרש וחרש,
 לא שקמת ולא נחת להחיות לב נדבאים,
 ימים ידברו ממה וגם דורות הבאים,
 לא יראת כפור וקרח עברת ימי החרף,
 חיש מחר באת לעיר, ורא פניו יערה
 עת תקיץ לעת השמש בצהרים,
 יצאת לפעול טוב וחסד עד הערפים,
 פשמת ידך לטהרת מתים מדפי,
 לבשתם במעיל צח ולכן לרדת שאול ביופי,
 קרבנו בער אש אהבה פאש פלדות,
 אמנם איה המליצה, ומי ידבר בה נכבדות?
 וחכמי יודעי לשון עבר אברו וגם ספוי,
 פל הלוק ילך ונכה פאנמוז נכפפו,
 במה נבא פעת להביא את תודתנו?
 לכבות מדורת האש הבווערת בלבנו?
 אכל לאל נפשונו נשא, אליו פפים,
 את פני צור עולמים נחלה, שובן שמים,
 ימים ימי טובים ונחמדים יוסף לשנותיה,
 רב אונים אם תדרכנה כפות רגליה,
 לבקר החלה ולתמכהו בכל מאדה,
 לחזקו ולאמצו בחליו באמונת אדהיה,
 במעשיה אבו נגף לא תהיה דה למקש,
 צדיק אתה! ורק רשע בפעל בפיו נוקש,
 ממעונו יצוה האל לשמור את דרכיה,
 פי בה חשק מאו, מציון יסעדה,
 קח נא ממנו את ברכתנו והאזינה!
 פה ירעה, שם תשא אלמותיה ברנה.